

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.467/2014/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a Szénás Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szénás Tamás ügyvéd) által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – a dr. Szitás Tibor ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen – taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2014. szeptember 10. napján kelt 10.G.21.206/2014/7. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 15.000,- (Tizenötezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperesi céget a **(város neve)**-i Törvényszék Cégbírósága Cg. ... cégjegyzékszámon tartja nyilván, tagjai a felperes és **(személy neve)**.

Az alperes a tagok részvételével 2014. június 2-án taggyűlést tartott, melyen napirendi pont volt a 2013. évi mérleg és az éves beszámoló elfogadása, valamint a mérleg szerinti eredményről, osztalékról, eredménytartalékról való döntés. A taggyűlés 3/2014.06.02. számú határozatával a beszámolót elfogadta, 4/2014.06.02. számú határozatával pedig döntött arról, hogy osztalékfizetés helyett a mérleg szerinti eredményt eredménytartalékba helyezi. A felperes mindkét határozat kapcsán nemmel szavazott.

A társaság szintén a tagok jelenlétében 2014. június 27-én taggyűlést tartott, melyen – egyebek mellett – 2/2014.06.27. számon határozatot hoztak **(személy neve)** 2014. július 5. napjától határozatlan időre történő ügyvezetővé választásáról. A felperes a határozat ellen szavazott.

A felperes keresetében az alperes 2014. június 2-án meghozott 3/2014. és 4/2014., valamint június 27-én kelt 2/2014. számú határozatának hatályon kívül helyezését, egyben végrehajtásuk felfüggesztését kérte a Gt. 20. § (1) és (5) bekezdéseire hivatkozással. Álláspontja az volt, a határozatok a Gt. 20. § (5) bekezdés második mondatába ütköznek. Kifejtette, a taggyűlésen 200

szavazattal rendelkező **(személy neve)** érintett tagnak minősült, így az ügyvezető választás kérdésében történő határozathozatalnál számításon kívül kellett volna hagyni. Eseti döntésre hivatkozva előadta, a szavazás során napirendi pontonként kell megállapítani a határozatképességet és eldönteni azt, van-e olyan kérdés, amelyben valamely tag a szavazás során e jogát nem gyakorolhatja.

A 3/2014. és 4/2014. számú taggyűlési határozatok felfüggesztését amiatt kérte, mert a felperes részére nem adták át a 2013. évi mérleget és az éves beszámoló egyes pontjaihoz kapcsolódó anyagot. Vélelmezte, hogy a mérlegben szereplő eszközök ártértékelésére legfőbb szervi határozat nem született, valamint nincs mögötte tényleges és valós, az okszerű gazdálkodást feltételező indok.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A 3/2014. számú határozat kapcsán előadta, hogy a felperes az iratokba betekinthezett, az adatokat megismerhette. Kiemelte, a június 2-án megtartott taggyűlésen nem jelezte, hogy a kérdés eldöntéséhez szükséges felkészülési idő nem állt rendelkezésére, minden kérdésére választ kapott, kifogása mindössze annyi volt, hogy a korábban megkapott részletes leltár nem került aláírásra.

A 4/2014. számú, osztalékról való döntéssel összefüggésben álláspontja az volt, a cég vagyoni állapota azt indokolja, hogy osztalék kifizetése ne történjen meg. A társaság banki szerződése is előírja, hogy osztalék nem fizethető, mert az a banki szerződések szerint felmondási ok. Utalt arra, hogy a Gt. 131. § (3) bekezdése értelmében az ügyvezető az osztalék kifizetéséről való döntéskor fizetőképességi nyilatkozatot köteles tenni. Erre többször írásban felszólították a felperest, aki akkor még ügyvezető volt, de azt ennek ellenére nem tette meg.

A 2/2014. számú, ügyvezető választásra vonatkozó taggyűlési határozat kapcsán hangsúlyozta, a Gt. 20. § (5) bekezdése nem tartalmaz olyan rendelkezést, mely szerint a tag saját magára ne szavazhatna az ügyvezetőség kérdésében, a bírói gyakorlat is ennek megfelelő (EBH2008. 219., EBH2005. 1330. számú elvi határozatok).

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 2/2014.06.27. számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte. Megkereste a cégbíróságot, hogy az alperesi kft. törvényes működése érdekében – törvényességi felügyeleti eljárás keretében – a szükséges intézkedéseket tegye meg, a perindítás tényét pedig a cégjegyzékből törölje. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Mindenekelőtt megállapította, hogy az alperesi társaság létesítő okiratát nem módosította, ezért az ügy elbírálása során a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) rendelkezései az irányadók. Érdemben a Gt. 45. § (1) és (3) bekezdésére, valamint 143. § (1) és 144. § (1)-(3) bekezdésére hivatkozással kifejtette, az alperes társasági szerződése szerint a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább 3/4-e képviselve van, határozatait a jelenlévő tagok szavazatainak egyszerű szavazattöbbségével hozza meg. A felperes a taggyűlések összehívására, megtartására vonatkozóan jogszabálysértést az alperes terhére nem említett, kifogása az volt a 2014. június 2-i taggyűléssel kapcsolatban, hogy nem kapott elegendő iratanyagot a napirendi pontok megtárgyalásához. E körben kifejtette, a Gt. 144. §-a a taggyűlés szabályszerű összehívásához csupán a meghívó törvényi határidőben való elküldését kívánja meg, ugyanakkor a társasági szerződés sem tartalmaz a törvénytől eltérő szabályokat. Kiemelte, a felperes, aki 2014. július 4-ig, mint adminisztratív teendőket is ellátó ügyvezető, maga is összehívott ilyen taggyűlést 2014. február 20-ára, majd május 8-ára. Napi munkavégzése során értelemszerűen megismerte az alapnyilvántartásokat, dokumentumokat, szerződéseket. Álláspontja az volt, nincs kihatása a határozat érvényességére, ha az eredménykimutatás tervezete a társaság székhelyén volt megtekinthető, továbbá annak sem, hogy a mérleg és az eredménykimutatás a taggyűlési meghívóval együtt megküldésre került vagy sem. A június 2-i jegyzőkönyv tartalmazza, hogy **(személy neve)** előadja az éves beszámolót és annak mellékleteit, továbbá azt, hogy a felperes meghatalmazott képviselője 4 nappal korábban az anyagot megkapta, a tárgyi eszközökre nézve

aláírt leltárt azonban nem. A jegyzőkönyvből az is megállapítható, hogy a felperesi kérdésekre az érintettektől válasz érkezett, a könyvvizsgáló kijelentette, hogy az éves beszámoló megbízható és valós képet ad az alperesi kft. vagyoni, pénzügyi helyzetéről. Bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, a tag a mérlegbeszámoló elfogadásáról szóló taggyűlési határozat érvénytelenségének alátámasztásául nem hivatkozhat információ hiányra. A felperesnek – a jegyzőkönyvbe foglalt kérdésein túlmenően is – amennyiben úgy látta, hogy nem tud a taggyűlés napirendi pontja tárgyában dönteni, a Gt. 27. § (2) bekezdése szerint joga volt további felvilágosítást kérni. Lényegesnek tartotta, hogy a perbeli esetben kifejezetten azért került elhalasztásra a mérleg elfogadás tárgyában 2014. május 16-ra összehívott taggyűlés, hogy a felperes számára biztosított legyen a teljes körű tájékozódás lehetősége. Ha pedig az iratokba nem tekinthetett be, kérelmének az alperes nem tett eleget, a cégbíróságnál törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezhetett volna. A 4/2014. taggyűlési határozattal kapcsolatban kiemelte, a bírói gyakorlat szerint nem képezheti jelen pertípus tárgyát annak vizsgálata, miért nem történt javaslatétel, határozathozatal osztalékfizetéséről, illetőleg a taggyűlés a 2013. évi mérleg szerinti eredményt mely okból helyezte osztalékfizetés helyett eredménytartalékba. A taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik az adózott eredmény felhasználására vonatkozó döntés, következésképpen jogszerűen dönthetett akár célszerűtlenül, indokolatlanul is az eredmény sorsáról. A bírói gyakorlat egyértelmű atekintetben, hogy az osztalékfizetés mellőzésére vonatkozó döntés célszerűségi okokból bírósáig úton nem vizsgálható felül. A beszámoló tartalmi adatai egyébként is olyan gazdálkodási, célszerűségi kérdések, melyek nem adnak alapot taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésére, ezek kizárólag jogszerűségi felülvizsgálatot indokolhatnak. Mivel a fenti két határozat meghozatala során az alperes az irányadó törvényi és társasági szerződési rendelkezéseket nem sértette meg, evonatkozásban a keresetet nem találta alaposnak.

Egyetértett ugyanakkor a felperessel a 2014. június 27-i határozat érvényessége kérdésében. A Gt. 20. § (5) bekezdésére hivatkozással kifejtette, társasági jogi jogviszony alatt – többek között – éppen a vezető tisztségviselői jogviszonyt kell érteni. A visszahívás vagy díjazás kérdésében sem gyakorolhatja szavazati jogát az a tag, aki maga vezető tisztségviselő. A vezető tisztségviselői felelősséggel kapcsolatban azért kizárt a szavazásban való részvétel, mert a felelősség alóli mentesítés, illetve a perindítás kiemelt szerepet kap azok között az okok között, amelyek fennállta esetén a szavazati jog nem gyakorolható. **(Személy neve)** tehát az ügyvezetővé választásáról nem szavazhatott volna, hiszen a vezető tisztségviselői megbízás nem polgári jogi, hanem saját társasági jogi jogviszony, amelyből adódóan az a tag, akit vezető tisztségviselővé választanak, ebben a kérdésben érdekelt, elfoglalt.

Az eredményes megtámadás ellenére az ügyvezető választásról rendelkező határozat végrehajtásának felfüggesztését mellőzte, mivel ebben az esetben nem maradna az alperesi társaságnak vezető tisztségviselője, ami – a foglalkoztatottak létszámára is figyelemmel – nagyobb hátrányt jelen a társaságnak, mint az érvénytelen határozat alkalmazása és arra jogok telepítése. Rámutatott, a felperes maga sem jelölt meg olyan konkrét körülményt, melyből az a következtetést lenne levonható, hogy a társasági érdekeket az ügyvezető nem tartja szem előtt, tevékenysége a cég számára hátrányos.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében. Továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a Gt. 20. § (5) bekezdésében felsorolt kizáró okok egyike sem áll fenn az ügyvezető választása kérdésében. A határozat kötelezettség vagy felelősség alól **(személy neve)**-t nem mentesítette, a társaság rovására másfajta előnyben sem részesítette, és a határozat nem a tagsági jogviszonyának létesítésére, tartalmára vagy megszűnésére vonatkozott. Kiemelte, az ügyvezetőség kérdése elválik a tagsági jogoktól, csak annyiban kapcsolódik a kettő egymáshoz, hogy az adott kérdésben szükségképpen a tagoknak kell szavazniuk. A vezető tisztségviselői jogviszony megválasztáson alapul, a tagsági

jogviszony pedig a társasági szerződéssel jön létre.

A felperes az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyását kérte helyes indokaira figyelemmel.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az alperes fellebbezési érvelésével összefüggésben az ítéletábrájának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ügyvezető a megbízatásáról maga szavazhat-e az erről döntő taggyűlésen.

A Gt. 20. § (5) bekezdése szerint ha a gazdasági társaság tagja (részvényese) törvény vagy a társasági szerződés rendelkezései szerint valamely ügyben nem szavazhat, az érintett tagot (részvényest) az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni. A határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag (részvényes), akit a határozat kötelezettség vagy felelősség alól mentesít, vagy a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, az, akivel a határozat szerint szerződést kell kötni, aki ellen pert kell indítani, valamint az, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára vagy megszűnésére a határozat vonatkozik. A szavazásból kizárt érintett tagot az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni (BH1995. 630. számú eseti döntés). A szavazásból kizárt érintett tag fogalmának értelmezésére az alperes által hivatkozott eseti döntések több okból sem lehetnek irányadók jelen jogvitára. Lényeges, hogy amíg a hivatkozott eseti döntések a korábbi Gt. alapján működő társaságokra és szavazásból való kizárásra vonatkozó szabályokon alapulnak, addig jelen jogvitában a korábbi Gt. rendelkezései nem alkalmazhatók. Emiatt nem lehet e jogvita elbírálására irányadó a korábbi Gt. értelmezésére kialakított bírósági gyakorlat sem. A régi Gt. 18. § (5) bekezdése, úgy fogalmaz, hogy a határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akit a határozat kötelezettség, vagy felelősség alól mentesít, illetve a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, továbbá az, akivel a határozat szerint szerződést kell kötni, vagy aki ellen pert kell indítani. Ehhez képest az új Gt. 20. § (5) bekezdése – a fentiek szerint – pontosította azon ügykörök leírását, amelynél az érintett tag szavazati jogát nem gyakorolhatja.

A Gt. 20. § (5) bekezdés utolsó fordulata tartalmazza a korábbi szabályozáshoz képest nómunként megjelenő azon pontosítást, miszerint nem szavazhat az a tag, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára, vagy megszűnésére vonatkozik a határozat. Ez a korábbi Gt. normáival lényegileg azonos szabályt rögzít, azonban a norma szövegének megfogalmazása a korábbinál egyértelműbb. A pontosítás törvénybe iktatásának indokául azt jelölte meg a jogalkotó, hogy a korábbi Gt. lényegében azonos tartalmú, de általánosabb megfogalmazású szabályozásának értelmezésére ellentétes bírói gyakorlat alakult ki (a Gt. 20. § (5) bekezdéséhez fűzött részletes jogalkotói indokolás). Nevesített példaként említi a társasági jogi jogviszonyok körében a vezető tisztségviselői jogviszonyt, így a jelenleg hatályos jogi szabályozásból, a jogalkotó akarata és szándéka szerinti értelmezésből, valamint a történeti összehasonlítás eredményeként is az az egyértelmű következtetés vonható le, hogy ha az érintett tag vezető tisztségviselő, úgy e társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára, módosítására, vagy megszűnésére vonatkozó taggyűlési határozat tekintetében őt a szavazásból kizárt tagnak kell tekinteni. A jogirodalom ugyanezt az álláspontot vallja (Gazdasági társaságok nagy kézikönyve, CompLex Kiadó, Budapest 2007., 315-316. oldal), és ezt az értelmezést támasztja alá az időközben kialakult bírói gyakorlat is, amely az ügyvezetői jogviszony egyes létszakai a társasági jogi jogviszony keretébe sorolja (Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.240/2011/5., Debreceni Ítéletábrája Gf.III.30.732/2010/7. számú döntései és a Szegedi Ítéletábrája Gf.III.30.432/2011/16. számú döntése).

Az elsőfokú bíróság tehát helyesen értékelte az alperes 2/2014. (06.27.) számú határozatának meghozatalára vonatkozó anyagi jogi szabályokat, vagyis az ügyvezetésben érintett, **(személy neve)**

szavazati joggal rendelkező tagot a határozatképesség számításánál figyelmen kívül kellett volna hagyni, ő a kérdésben nem szavazhatott volna. Mivel a taggyűlési határozat e tiltó rendelkezés megsértésével született, hatályon kívül helyezése indokolt volt.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képvisletével összefüggő költségének viselésére, melyet az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan állapított meg.

S z e g e d, 2015. év március hó 27. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k. . Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró